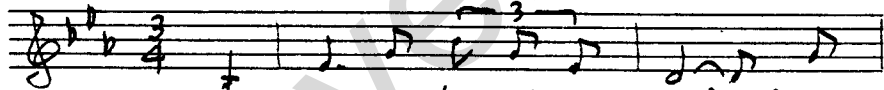

Chiều bên giáo đường

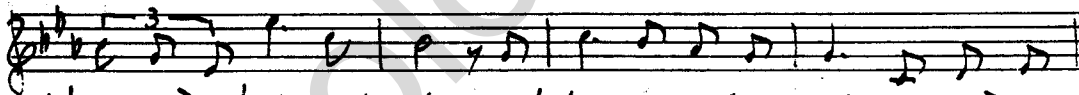
(1962)

Lê Trọng Nguyễn

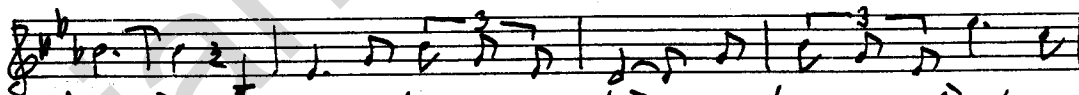
Andante

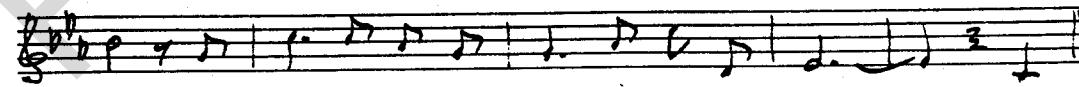
Vàng rọi bên gót chân sơn mềm Tiên

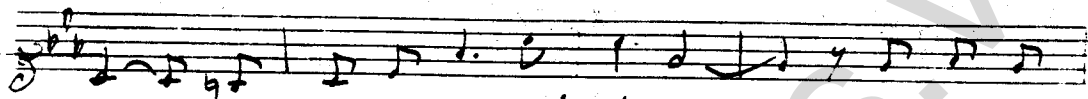
lời đi về xứ hoa Luyên. Tà áo trắng nguyền tung bay, sụp cất ân

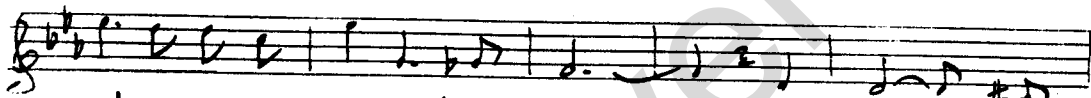

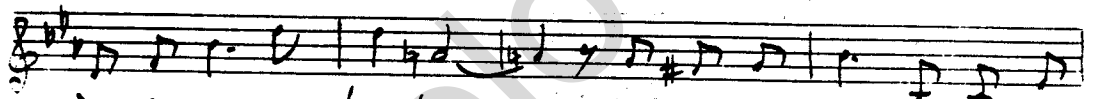
ái. Hồi chuông thưng sức loang mây trời, Lưng nắng xuân chiều xuống đời

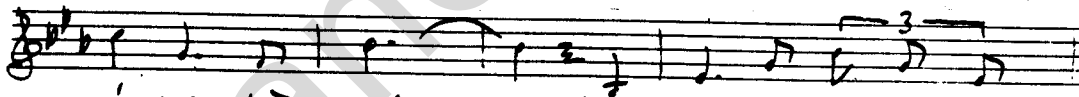

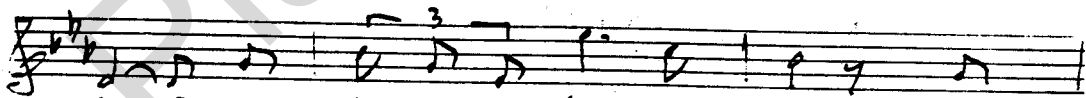
vời. Lời hát vang đưa cô liêu bên giáo đường yêu. Nguyễn

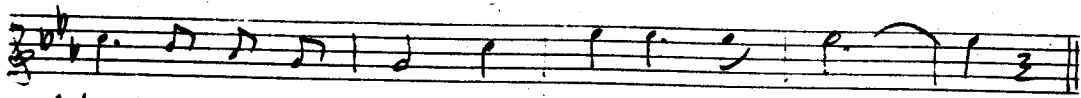

câu, que cầu bên hoa, mắt ướt nhòa. Hỡi anh buồn

trông duyên anh còn sông đời bình tưng. Nguyên câu, que

cầu bên nhau, mắt ráo sâu. Là dần đến tối, tìm màu xuân

mỏi trên làn môi. Rồi thấy mây kìa bay qua

rồi. Trong gió reo hẹn ước không thời. Là

lúc tìm yêu lên ngôi. Ta hát khúc chung đời.